

LA MERDA D'ESPANYA NO FA PUDOR PER MÉS QUE LA REMENIS AMB UN BASTÓ

**Ai, senyor! Tanta roba i tan poc sabó!
I tan neta que la volen... i sense picador!**

Espanya no només destaca per ser un paradís del turisme internacional desenfrenat, com tampoc només per la seva excel·lent gastronomia i vins de renom mundial, sinó que també, i sobre tot, per un apassionat amor a la justícia aplicada pels seus jutges i fiscals, que no paren, d'una manera desinteressada i entusiasta, de fer neteja i aclarir tota mena de corrupció i mals comportaments. Ells, els estaments oficials que tallen el bacallà com ningú i com Déu mana, sempre al servei dels poderosos i de la pàtria única i indivisible.

Ja han començat els judicis del cas Kitchen a l'Audiència Nacional, que jutja en Jorge Fernández Díaz, José Manuel Villarejo, Francisco Martínez i Eugenio Pino, acusats d'utilitzar les clavegueres del ministeri de l'Interior per a localitzar i destruir proves relatives al finançament del PP. A la vegada, al Tribunal Suprem, es jutja en José Luis Ábalos, Koldo García i Víctor de Aldama pel cas de les mascaretes; seguit, a més, de la instrucció contra Ábalos, García i Santos Cerdán pel cobrament de comissions a canvi d'obres públiques. Encara seguiran els de la família

Pujol-Ferrusola, el cas Montoro, la trama Gürtel, l'afer Leire, els casos Mercasa i Inipro, els centenars de casos derivats del Procés, el cas Sitges, així com el cas Bombers i el cas DGAIA, entre molts altres que esperen judici.

Quina feinada pels nostres jutges i policies, ja siguin o no patriòtiques. No és, per tant, d'estranyar que cometin algun error —com, per exemple, desestimar la prova telefònica entre Villarejo i Cospedal que implicava també de ple a Mariano Rajoy. Treballen massa i cobren massa poc.

És tal el ressò mediàtic que tenen en l'àmbit internacional que, des de Suècia, ja han començat a treballar en la creació d'un nou Premi Nobel de la Justícia per a premiar, l'any vinent, el col·lectiu de jutges espanyols; ja que ells, amb la seva feina incansable i voluntariosa, fan de la ferum de la corrupció estesa arreu, el perfum nacional que tots respirem.

